

ସି.ଏ. ସୁଲେମାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ ଗ୍ରାଭାଙ୍କୋର, ଆଲଖେଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜୁଲାଇ 25, 2006

[ଅରିଜିଟ୍ ପଶାୟତ ଏବଂ ଏସ୍. ଏଚ୍. କାପାଡିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିହୟ]

ଦେଖାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 - ଧାରା 100 - ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନ - ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କିମ୍ବା ଶୁଣାଣି ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି-ପ୍ରାମାଣିକତା- ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଅନୁଚିତ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି ଯେ ସି.ପି.ସି.ର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ସାରବତାର ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନକରି ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନର ଫାଇସଲା କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଚିତ ଅଟନ୍ତି କି?

ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତଥାପି ତାହା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ, କାରଣ ଧାରା 100 ର ଉପ-ଧାରା (5) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହାଇକୋର୍ଟକୁ କାରଣ ରେକର୍ଡ଼ ସହିତ ଏକ ଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ଫାଇସଲା କରି ଏବଂ ମାମଲାକୁ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ପଠାଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : 1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବାଦିତ ରାୟର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଏହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଯେ ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା । ଏଭଳି ହେଉଥିବା ବେଳେ, ଏହି ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଦାସ ଜୈନ ବନାମ *ସୋହନ ଲାଲ* [2000] 1 SCC 434; *ରୂପ ସିଂହ* ବନାମ *ରାମ ସିଂହ*, [2000] 3 SCC 708; *କଲ୍ଲେୟାଲାଲ* ବନାମ *ଅନୁପକୁମାର*, [2003] 1 SCC 430; *ଜି*

ଚାନ୍ଦ ସିଂହ ବନାମ ବାହାଦୁର ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2004] 6 SCC 359; ଜୋସେଫ ସେଭେରେନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବେନି ମାଥୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2005] 7 SCC 667 ଏବଂ ସଶିକୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ କୁନ୍ଦାଥ ଚେଲ୍ଲପ୍ପନ ନାୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2005] 12 SCC 588 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ଧାରା 100 ର ଉପ-ଧାରା (5) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଷୟରେ ଦାବି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଏ । ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଏହା ହାଇକୋର୍ଟକୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଆଇନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆପିଲ୍ ଶୁଣିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଏ । "ଆଇନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ" ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷତ୍ର ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତା'ପରେ କେବଳ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିଲା, ତାହା ରେକର୍ଡ କରାଯିବାର କାରଣ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ଏହା ବିଚାର କରେ ଯେ ମାମଲାଟି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4241-4243 /2000

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 311, 517 ଏବଂ 885 /1988 ରେ ଏଣ୍ଟ୍ରୀକୁଲମର କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 17.11.1997 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୁବ୍ରମଣିୟମ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଜୟ କିଶୋର ସିଂହ ।

ପି. କ୍ରିଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି, ଏମ୍.ଟି. ଜର୍ଜ, ଟି.ଜି. ନାରାୟଣନ ନାୟାର, ଏ. ସୁଭାଶିନୀ, ଡି. ଏ.ଭି. ରଙ୍ଗମ, ରୟ ଅବ୍ରାହମ ଏବଂ ହିମିନ୍ଦର ଲାଲ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

କୋର୍ଟର ରାୟ ଅରିଜିଟ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ଯାହା କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ତିକ୍ତିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ଵାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୀମିତ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବାସ୍ତବିକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଦେଖାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର 1908ର ଧାରା 100 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'କୋଡ୍') ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନକରି ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ସମାଧାନ କରିବା ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ହାଇକୋର୍ଟ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନାହାଁନ୍ତି, ତଥାପି ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି ଏହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଦାଲତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଆହୁରି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତଥାପି ତାହା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ, କାରଣ ଧାରା 100 ର ଉପ-ଧାରା (5) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କାରଣ ରେକର୍ଡ଼ ସହିତ ଏକ ଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ।

ସଂହିତାର ଧାରା 100 "ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନ" ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ରହିଛି:

“100 (1) ଏହି ସଂହିତାର ଅଂଶ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ ଦ୍ଵାରା କ୍ଷତ୍ଵ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନ ଥିବାବେଳେ, ହାଇକୋର୍ଟର ଅଧୀନସ୍ଥ ଯେକୌଣସି ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଅପିଲରେ ଗୃହୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏକ ଅପିଲ କରାଯିବ, ଯଦି ହାଇକୋର୍ଟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ମାମଲାଟି ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

(2) ଏକପାଖିଆ ଭାବରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଅପିଲିୟ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ୍ କରାଯାଇପାରିବ ।

(3) ଏହି ଧାରା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଅପିଲରେ, ଅପିଲ ସ୍ଥାନକପତ୍ରରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଅପିଲ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

(4) ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସବୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ମାମଲାରେ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ, ସେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

(5) ଏହିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ହେବ ଏବଂ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ଉପ-ଧାରାରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ କୋର୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଅପିଲ୍ ଶୁଣାଣି କରିବାର କ୍ଷମତାକୁ ହରଣ କିମ୍ବା ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଧରାଯିବ ନାହିଁ, ଯଦି ଏହା ସବୁଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ମାମଲାଟି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବାଦିତ ରାୟର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି, ତେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆପିଲର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା । ଏପରି ହେଉଥିବାରୁ, ଏହି ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଇଣ୍ଟର ଦାସ ଜୈନ ବନାମ *ସୋହନ ଲାଲ*, [2000] SCC 434 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାରା 10 ରେ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି:

“10. ବର୍ତ୍ତମାନ, CPC, 1908 ଧାରା 100 ଅନୁସାରେ, 1976ର ସଂଶୋଧନ ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ ପ୍ରଶ୍ନ ଗଠନ କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ବିନା ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଅନୁମତି ନାହିଁ । ପୁଣି ଥରେ *ନୁପ ସିଂହ* ବନାମ *ରାମ ସିଂହ*, [2000] 3 SCC 708 ରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ । ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପାରା 7 ଏହିପରି ଅଛି:

"7. ଏହା ଦୋହରାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେ, ସିପିସିର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ହାଇକୋର୍ଟର କ୍ଷମତା କେବଳ ଏପରି ଅପିଲ ଉପରେ ସୀମିତ ରହିଛି ଯାହା ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଏବଂ ଏହା ସିପିସିର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ନ୍ୟାୟିକ ପରିସର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ ପରିସର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ମାମଲାର ସମାଧାନ ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନର ମଞ୍ଜୁରି ସମୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ

କରାଯାଇଥିବା ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ, ଯେହେତୁ ବିବାଦୀୟ ରାୟରେ ଏହାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରି କୋର୍ଟମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ଘରର ମାଲିକାନା ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାଲିକାନା ଅନୁମତିପ୍ରଦ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବେ ପ୍ରତିକୂଳ ଏବଂ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଦଲିଲ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ନିମ୍ନସ୍ଥ ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ତଥ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ବିପରୀତତା, ବେଆଇନତା କିମ୍ବା ଅନିୟମିତତା ନଥିଲା । ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପର୍କିତ ଦଖଲ ଏକ ଭଡ଼ାଟିଆ କିମ୍ବା ବଟାଇ ରୁକ୍ତି ଅନୁସାରେ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଅନୁମତିମୂଳକ ଦଖଲରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଭାର ତାଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥାଏ ଯେ, ସେ ଦୃଢ଼ ଓ ବିଶ୍ଵାସନୀୟ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରିବେ ଯେ ତାଙ୍କର ମନୋଭାବ ବିରୋଧାତ୍ମକ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଦଖଲ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ବିପରୀତ ଥିଲା । କେବଳ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଦଖଲ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଦଖଲକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲରେ ପରିଣତ କରାଯାଇ ନଥାଏ । *ଠାକୁର କିଶନ ସିଂହ ବନାମ ଅରବିନ୍ଦ କୁମାର*, [1994] 6 SCC591 । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଳ ଉଭୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ।

କହ୍ଲେୟାଲାଲ୍ ବନାମ ଅନୁପ କୁମାର, [2003] 1 SCC430 ରେ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଚନ୍ଦତ ସିଂହ ବନାମ ବାହାଦୁର ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2004] 6 SCC 359 ରେ, ଏହାକୁ ଏହିପରି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା:

"6. ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଅପିଲ୍ ସ୍ମାରକପତ୍ରରେ ଧାରା 100 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ଅପିଲ୍ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ । ଯେତେବେଳେ ହାଇକୋର୍ଟ କୌଣସି ମାମଲାରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନୀ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ ଅଛି ବୋଲି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଧାରା 100 ର ଉପଧାରା (4) ଅନୁସାରେ ଗଠନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଉପଧାରା (5) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅନୁସାରେ ସେହି ଗଠିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆପିଲର ଶୁଣାଣି କରାଯିବ ।

ଜୋସେଫ ସେଭେରେନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଦେନି ମାଥ୍ୟୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2005] 7 SCC 667 ଏବଂ ସଶିକୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବି. କୁନ୍ଦାଥ ଚେଲ୍ଲାସ୍ତନ ନାୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2005] 12 SCC 588] ରେ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଧାରା 100 ର ଉପ-ଧାରା (5) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଷୟରେ ଦାବି ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଏ । ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଏହା ହାଇକୋର୍ଟକୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଆଇନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆପିଲ୍ ଶୁଣିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଏ । "ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ" ବାକ୍ୟ କ୍ଷଣ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାପରେ ହାଇକୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ରେକର୍ଡ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯଦି ଏହା ବିଚାର କରେ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି ।

ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିବାଦିତ ରାୟକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା, ଆମେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମାଧାନ ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ପଠାଇ ଦେଉଛୁ । ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

ବି.ବି.ବି.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଅନୁବାଦିକା:

ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,

କଟକ ।